

STEVEN BUCHANAN: POZNATIJI KAO FRONTMAN GRUPE »I'MERICANI«, PREDSTAVIO SE PULI SVOJIM SOLO-NASTUPOM

RITAM, GLAZBA I PLES NADILAZE GOTOV SVE FORME

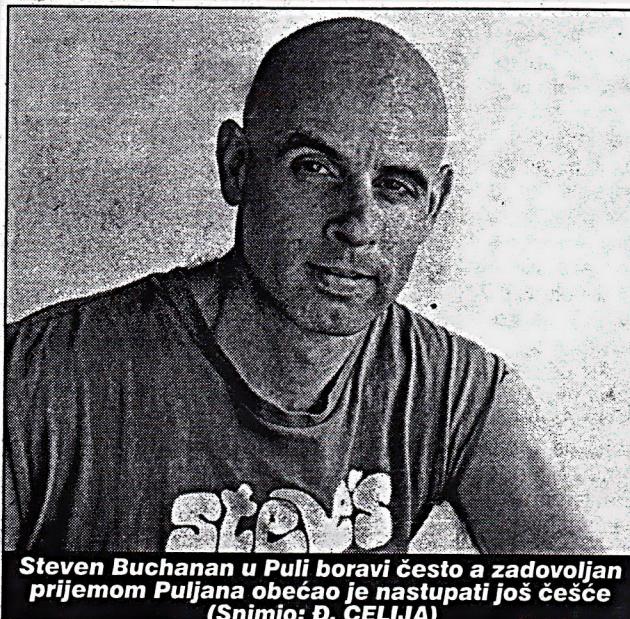
PULA – Stephen Buchanan, američki glazbenik i plesač sa stalnim boravištem u Ženevi, frontman grupe »I'Mericani« čiji je »deth folk« stil već više puta naišao na vrlo pozitivne reakcije pulskе publike, prošlog je petka jednosatnim glazbeno-plesno-scenskim performansom začudio i oduševio Puljane okupljene u maloj sali Rock kluba »Ulijanik«.

Malo više o toj čudnoj simbiozi ritma, glazbe, plesa i čudnih, elektroničkih zvukova reći će umjetnik čije ruke, noge, pluća i um stvaraju taj neuobičajeni performance.

– Sa solo-nastupima sam počeo 1981. godine u New Yorku. Takav nastup je bio rezultat moje želje da svoju ideju obradim na svoj način, bez tuđeg upliva, bez kompromisa, na način da sam na kraju potpuno zadovoljan dobivenim: Nastup se tijekom godina puno mijenja a sve je počelo potpuno akustično, bez elektronike. Svo to vrijeme u jednoj sam stvari bio dosljedan, a to je moja predanost plesu u bilo kojem obliku. Vjerujem da odvajanje života i plesa, a posebno plesa i glazbe, što dominira u zapadnoj kulturi, vrlo neprirodno, čak absurdno. Takvo odvajanje ne možete naći nigdje u svijetu. Glazbu možete puno lakše i potpuno razumjeti tek kroz ples.

● Kako ljudi reagiraju na takav nastup, prihvataju li ga, ili su do kraja skeptični?

– Na početku mojeg nastupa ljudi su uglavnom suzdržani, ali uvijek primjetim kako reagiraju pozitivno u dijelu kada izvodim electric tap dan-

Steven Buchanan u Puli boravi često a zadovoljan prijemom Puljana obećao je nastupati još česče
(Snimio: Đ. CELIJA)

cing. Iako je za njih to nešto posve novo, nešto što još nisu vidjeli, taj spoj ritma, glazbe i pokreta uvijek je dobro prihvaćen. To je bilo dobro vidljivo i u »Ulijaniku« jer kada sam došao na zadnji dio nastupa, u kojem kombiniram ples na dasci i saksofon, došlo je do potpunog razumjevanja i ljudi su reagirali upravo na tu kombinaciju plesa i ritma...

● Upravo Electric tap dance u početku izaziva najviše čudenja, ali na kraju i najviše oduševljenja. Kako je takav ples uopće nastao?

Ples je ritam

– To je ples zasnovan na mojim proučavanjima afričkog plesa gdje se noge puno koriste u svrhu ritma. Uvijek sam tražio način na koji bi uspiješno spojio ples i glazbu i mislim da je electric tap dancing nešto što je najbliže tom spoju. Počeo sam tako da sam stavljao mikrofon do nogu i plesao, ali tako nisam dobijao dovoljno kvalitetan zvuk. Onda sam počeo kon-

struirati razne ploče, instrumente za tap ples. Ovo što sadam koristim je osma generacija takve ploče. To je u osnovi po jedna ploča za svaku nogu, spojena na razglas, i može zvučati kao pravi bubnjevi, nekad i kao četiri pet bubnjeva najednom. Sve to zahtjeva puno vježbe, rada – ima tu puno posla, nije baš da samo skočim na ploču i skakućem.

● Na Vašem koncertu u »Ulijaniku« smo mogli vidjeti gomilu pedala i raznih elektronskih uređaja nastalih po pozornici. Čemu sve to služi?

– Jednostavno rečeno, kroz sve te elektronske spravice prolazi osnovni ton jednog instrumenta, a svaka ga malo mijenja kako bi se na kraju potpuno izmjenio zvuk. Koristim ih ustvari da bi povećao mogućnosti instrumenata i da stvorim iluziju sviranja više instrumenata istovremeno, iako sam sam.

● U nastupu koristirte i glazbu i ples. Uz što ste više vezan?

– Uz glazbu sam se rodio, rastao sam uz nju i njoj se

najviše posvećujem. Sama priroda mog nastupa tjera me da se dosta posvetim i plesu, uz koji sam također duboko vezan. Kombinacija tih dvaju elemenata stvara performance. Nastup treba učiniti zanimljivim, dinamičnim i na takav ga način predstaviti publici, a ja sam mislio da je ovo najbolji, najzanimljiviji način da to učinim.

● U Puli ste vjerojatno najpoznatiji kao frontman ženevske grupe »I'Mericani«.

– Da, ovdje sam prvi put i došao s bandom »I'Mericani«, koji postoji od '92. godine. Ta je grupa nastala spontano i siguran sam da je to ključ uspjeha za sve. Putovali smo puno i svirali po turnejama a sada radimo na već trećem albumu. Puljska publike uvijek dobro prihvata a sada se, eto, to nastavilo i s mojim solo nastupom. Zapravo, prvi sam put u Puli nastupio solo sasvim slučajno u jednom kafiću iza Augustovog hrama i tada je moj nastup, iako tehnički siromašan, bez kvalitetnog razglasa bio vrlo dobro prihvaćen.

Tada sam odlučio pokušati ponovno, predstaviti se Ulijanima u punom svjetlu i nakon ovog u »Ulijaniku« vjerujem da sam uspio. Uskoro bi u Pulu ponovno trebali doći »I'Mericani«, vjerojatno ove zime ili na proljeće, a i ja mislim ponovno doći, s time da bi tada nastupio u velikoj sali.

● U Puli ste, i mimo nastupa, vrlo često. Sto Vas veže uz ovaj grad?

– U Puli imam puno dobrih prijatelja i zato se uvijek i često u njega vraćam. Dobre se osjećam vjerojatno i zato što je tako bliska Italiji a ja sam na pola Talijan i stoga sam jako vezan uz Mediteran, a samim time i uz Istru. A ovdje se može popiti i vrlo dobar kapucino...

Aljoša JAPUNDŽIĆ